

SMØLA KIRKEBLAD

KIRKEBLAD FOR SMØLA NR. 2 - 2014 • 58. ÅRGANG

Pilegrimsferd side 14

Foto: Wigdis Wollan

Redaksjonen i Smøla Kirkeblad
ønsker alle våre lesere
en velsignet sommer

Hvor ble de av? side 8

Tilbakeblikk

Tilbakeblikk

I tilbakeblikk denne gange, så gjengir vi et leserinnlegg fra Albert.

Fra Smøla kirkeblad nr 2, juni 2001, 45. årgang.

- Cecilie Aspaas

Bautasteinen på gravstedet i Dyrnesdalen.

For flere år siden tok vi en tur til det gamle gravstedet i Dyrnesdalen. Dette gravstedet ligger i dag helt utenom «allfarveg», og det bærer også preg av å være noe forlatt.

Det er også positive ting å se, det var flere graver der det var plantet blomster og bra vedlikeholdt.

Det som var den største overraskelsen for meg, var den relativt store bautaen som sto der. Den var nok i si tid reist til minne om de sjøfolk som ble funnet i Brattvær sokn under eller etter 1. verdenskrig. Etter som jeg forstår så var det folket i Brattvær som reiste denne steinen. Jeg regner med at de fleste i Brattvær er klar over at de har en slik verdifull bauta stående i bygda.

Steinen har sikkert en god innskrift som viser hva den står for, men jeg husker ikke nå ordlyden. På gravstedet ved Fredheim og Edøy kirke står en akkurat maken til denne steinen. Inskripsjonen på denne steinen ser slik ut: «Ukjend Frendelaus Framande kom de hit frå hav. Underleg tekne kransar vi dykkar grav.»

Så lenge jeg kan huske har denne steinen vært «kransa» hver 17.mai. Men ingen kan vente at det blir lagt ned krans ved bauta som står så langt fra «allfarveg» som den i Dyrnesdalen.

Jeg syns det ville være naturlig at denne bautasteinen blir flyttet til en mer sentral plass. Enn om den blir plassert ved Brattvær kirke? Vi har der en bauta fra før med navna på de som er omkommet på sjøen i Brattvær sokn. Hver 17.mai blir det nedlagt krans der. Det burde være naturlig at også de ukjente sjøfolkene minnes på denne dagen.

Jeg kan se for meg flere ulike steder der det kan være naturlig å plassere denne bautaen:

1. Aust for den bautaen som står der fra før. En kan ordne en minnelund med plass for to bautasteiner.
2. I vestre hjørne på parkeringsplassen tett ved kirka. En kan f.eks. sette ned 4 hjørnesteiner med kjetting imellom som er mye brukt i dag.
3. På eller ved Vollan gravsted.
4. Noen fra Brattvær har også foreslått ei plassering ved Bakkarmya skole.

Plasseringa har selvsagt jeg ikke noe med. Det må folk på Brattvær bestemme. Dersom folket i Brattvær syns at flytting av denne bautaen har noe for seg må noen ta seg av det.

Jeg våger å foreslå at Brattvær sokneråd lodder stemninga i folket og om mulig setter dette i gang.

Lykke til.

Hilsen Albert.

Slik ser det ut ved det gamle gravstedet i Dyrnesdalen i dag.

Andakten

Sommertanker

En sommerkveld på sjøen, fiske, gå i land og tenne bål, spise og nyte freden. Nærmere livets storhet er det vanskelig å komme. Det er som om alle bekymringer og utfordringer legges til side, og tanken får flyte fritt sammen med båten som beveger seg etter strøm og vind, tilsynelatende uten mål og mening. Det er godt å være menneske.

Men livet utfordrer oss i hverdagen. Vi strever med vårt, noen ganger til glede, andre til sorg og slit.

Vi har nettopp feiret pinse. Noen har gjort rundspøringer og funnet ut at i Norge er det svært få som vet hvorfor den feires.

Men bare ordet i seg selv gir mange av oss assosiasjoner om noe lyst og lett, som en hvit pinselilje av den gamle sorten med rød kant i midten, eller som en mild sommervind etter kalde nordavindsdager i mai.

Pinsen varsler sommer. Sommer i naturen omkring oss og sommer i vårt indre.

Vi møter sommeren med en påminnelse om at Den Hellige Ånd kan hjelpe oss til å blomstre i Guds hage her på jorda. Den Hellige Ånd, den ene av de tre elementene som sammen utgjør Den Treenige Gud.

Ånd er et abstrakt begrep. Ånd er like abstrakt som begrepet Kjærlighet. Men ingen vil benekte at kjærlighetskraften eksisterer. Den viser seg i form av gode gjerninger og som gode følelser og tanker. Slik kan vi også beskrive Ånden. Den er virksom i oss som kjærlighetskraften fra Gud. Den er der som en hjelp og veileder, en som virker videre når vår beste venn ikke er i nærheten. Virker hvis vi tar oss tid til å gi den rom og tid i våre liv.

Den er som en fin sommerkveld på sjøen. Den gir fred og ro, henter fram det beste i oss og gir oss både hvile og ny energi. Den blir ikke borte om vi legger båten til kai og lar kvelden bli et minne. Den er i våre hjerter som kjærlighetskraften fra Gud. Den åpner opp for veien til Gud.

God sommer og velkommen til gudstjeneste og fellesskap i glede og undring over Guds storhet!

Vennlig hilsen

Gunn, prestevikaren

Smøla Kirkeblad

Utgiver:

Edøy, Brattvær og Hopen
Menighetsråd
E-post:
kirken.@smola.kommune.no

Redaksjonen:

Cecilie Skomsøy Aspaas (red.)
Kari Neerland Walseth
Wigdis Wollan
Oddlaug Hopshaug

Forretningsfører:

Evelyn Viklund Stensø.

Gaver til bladet:

Bankgiro nr.: 3936.09.20694

EDØY PRESTEGJELD

Kirkeverge:

Nils Sigurd Gjøstøl
Kontor: 71 54 46 27
Mobil: 906 72 144
Kontordager: tirsdag og
torsdag (09.00–15.00)
E-post:
kirkeverge.smola@gmail.com

Kontorsekretær:

Cecilie Skomsøy Aspaas
Kontor: 71 54 46 27
Kontordager: Tirs-, ons-
og torsdag (09.00–15.00)
E-post:
kirken@smola.kommune.no

Kirkegårdsarbeider:

Gunnar Berget,
Tlf: 417 79 069

Organist:

Anastazia Tosheva,
Mobil: 977 23 913
Privat: 71 54 26 09

Prest:

Gunn Fagerlie Johannessen
Kontor: 71 54 46 29

KIRKETJENERE:

Brattvær og Edøy kirke: Gunnar Berget.
Hopen kirke: Mathias Rødahl.
Edøy gamle kirke: Hanne Wollan.

Leder i menighetsrådene:

Edøy: Trine Soleim tlf. 917 98 043
Brattvær: Marit Bjerknes tlf. 402 92 532
Hopen: Karen Johanne Kristiansen tlf: 911 97 114

Leder i Kirkelig fellesråd:

Per Halse tlf: 959 30 986

Sankthans

Sankthans, sankt hans, jonsok eller midtsommer er en kirkelig høytid til minne om døperen Johannes' fødsel. Dagen feires den 24. juni, og er oppkalt etter døperen Johannes' danske helgennavn, St. Hans.

Dagen var helligdag inntil 1770 da den ble avskaffet ved festdagsreduksjonen. «Jonsok» kommer av jónsvaka, som er norrønt og betyr «våkenatt for Jon» (en annen variant av Johannes).

Sankthansaften feires 23. juni, kvelden før høytidsdagen, på samme måte som for eksempel jul-, påske- og pinseaften.

Sankthansfeiringen er knyttet til gamle, før-kristne midtsommertradisjoner som er blitt markert på ulikt vis over hele Nord-Europa, oftere som en folkelig midtsommerfest enn en kristen høytid.

I Norge feires særlig sankthansaften som en sommerfest 23. juni. Det er utviklet lokale skikker i tilknytning til feiringen. Det har vært, og er fortsatt, vanlig med bål langs kysten. Andre steder har man gått

høyt til fjells. Dette vises blant annet på Nikolai Astrups malerier og trykk av midtsommerfeiring i hjemtraktene i Jølster.

Hva kan vi gjøre på St. Hans:

- Samle familie/menighet til hyggelig kveld ute. Alle kan være med å bygge opp et stort bål som kan brennes når det begynner å mørknes.
- Allsang rundt bålet
- Pynt med bjørkekvister ved inngangen til huset
- Lage en natursti, hvor noen av spørsmålene også kan omhandle hvorfor vi feirer St. Hans.
- Spise rømmegrøt, et måltid som er et tradisjonsmåltid på denne dagen.
- Dersom du bor ved sjøen, er det hyggelig å dra på båttur sammen med andre. Pynt båtene med bjørk.

Olsok

Olsok (fra norrønt ólafsvaka) er festen for Olav den hellige. Dagen feires på hans dødsdag 29. juli.

Olsok betyr – tilsvarende som for Jonsok – egentlig høytidsaftenen før Olavsdagen. Olav den hellige falt på Stiklestad 29. juli 1030, og dermed skulle olsok være 28. juli om kvelden (og natt til 29. juli). Olsok har etter hvert kommet til å bli brukt om selve Olavsdagen den 29. juli. Dagen er markert med en øks på primstaven.

Primstav

Dagen var en viktig merkedag for været og kornhøsten. I Hordaland ventet man et skifte i været da. Våt olsok varslet våt høst, fin olsok varslet godt høstvær. Var det kaldt, kom kornet til å fryse, het det i Salten, og slik været var olsok, ville det bli vinternettene, sa man på Sunnmøre.

Før reformasjonen var dette en av de viktigste helgenfester i Norge, og på grunn av Olavs spesielle posisjon i norsk historie, ble den bevart som en nasjonal festdag også etter reformasjonen.

I moderne tid har olsok status som høytid i Den katolske kirke i Norge, der er det obligatorisk å feire messe for Olav den hellige. I andre land feires festen for Marta av Betania den samme dagen. Olsok feires også av ortodokse kirker i Norge.

Hva kan vi gjøre på Olsok:

- Samle familie eller menighet til hyggelig kveld ute. Alle kan være med å bygge opp et stort bål som kan brennes når det begynner å bli mørkt.
- Allsang rundt bålet
- Lag en natursti hvor noen av spørsmålene også kan omhandle hvorfor vi feirer Olsok.
- Lag en forkortet fortelling eller drama av Spelet på Stiklestad. La én lese eller noen kan dramatisere teksten.

BARNAS SIDE

Fargelegg

Fargelegg Jesus som farer opp til himmelen!

Finn fem feil

De to bildene av Jesus som viser seg for disiplene etter oppstandelsen er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre?

Tegninger: Franfou

BARNAS

14 blader + DVD + CD
= kun 365,-

(privatabonnement hjem i posten)
Gruppeabonnement kun 199,- pr barn

Bestill på barnas@sondagsskolen.no eller på telefon 22 08 71 00

TÅRNAGENTENE

tarnagentene.no
Tårnagentenes eget nettsted!

Siden sist ...

Barn og voksne koste seg i Kvistvågen

Nydelig sol og varme gav oss en flott ramme til friluftsgudstjenesten på Smøla søndag. Søndagsskolekonsulent Hans Orset stod for en lekmannsgudstjenesten i første del. Deretter var det hoppemadrass, grilling og kos for store og små.

Musikk ved organist Anastazia Tosheva.

Pilegrimsvandring i nære omgivelser

2. pinsedag ble det arrangert pilegrimsvandring fra Edøy gamle kirke til Kulisteinen. Det er tredje året på rad at vi har et slikt arrangement i samarbeid med Gurisenteret.

Vi møttes i Edøy gamle kirke. Der fikk vi en liten konsert. Eva Peggy Stensønes hadde med seg to elever fra kulturskolen, Ida og Kine. De framførte bl.a. sanger av Prøysen, sanger som på en vakker måte viser oss at livet er en vandring gjennom skiftende terreng.

Deretter tok prestevikar Gunn for seg temaet pilegrimsreiser generelt og turen til Kulisteinen spesielt.

Etter samlingen i kirken var det pause med mat og drikke på Gurisenteret.

Så gikk noen av oss videre til Kulisteinen, med salmeboka i hånda. Den eldste var over 90, den yngste ble trillet i barnevogn. Underveis stoppet vi og sang. Vel framme ved steinen avsluttet vi med salmen:

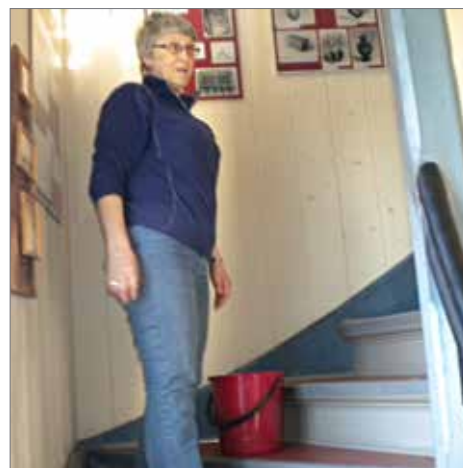
*Guds ord, det er vårt arvegods,
det våre barns skal være.
Gud, gi oss i vår grav den ros,
vi holdt det høyt i ære!
Det er vår hjelp i nød,
vår trøst i liv og død;
o, Gud, hvordan det går,
la dog mens verden står,
det i vår ætt nedarves.*

Dugnad

Det har vært dugnad med vasking i Hopen og Brattvær kirke. Her fra hopen kirke.

Audhild J. Edinsen, Elsa Torske, Ingar Angelhus og Bjørg Tretthaug.

Karen Kristiansen vasker trappa opp til orgelgalleriet.

Fra v.: Bjørg Tretthaug, Linn Møllerop og Ingar Angelhus. Foto: Oddlaug Hoppshaug.

Barnedåp

Oda Roksvåg Stensø ble døpt i Brattvær kirke den 20. april. Her sammen med foreldre, storesøster og faddere.

Speidernytt

Speidern på besøk hos Smøla kajakk

Speiderne er delt opp i tre grupper, der aktiviteten blir tilrettelagt for hver gruppe.

- Stifinnere, 1.-3. klasse
- Oppdagere, 4.-5. klasse
- Vandrere, 6.-10. klasse

Det du er interessert i Speideren? Lurer du på hva dette er? Da kan du komme på et av våre møter!

26. august 2014

Friluftsparken kl. 17.30. Sosialt samvær med grilling, ta med mat.

2. september 2014

Thule aktivitetsgård kl. 17.30

16. september 2014

Kuli kl. 17.30

30. september 2014

Friluftsparken kl. 17.30

14. oktober 2014

Thule aktivitetsgård kl. 17.30

For innmelding og informasjon ring eller send en e-post:

Smøla Kirkekontor
v/Cecilie Aspaas.

Tlf. 71 54 46 27

kirken@smola.kommune.no

Siden padlingen foregikk uten tørrdrakt, hadde de med ekstra sett med klær i tilfelle en ufrivillig velt. Det kan lett skje med en tynn, smal og til nå uprøvd farkost. Og med

vanntemperatur under 10 grader er det greit å ha klær i reserve for å varme opp en nedkjølt kropp. Helt ærlig tror jeg ikke noen av speiderne tenkte på vanntemperaturen. Bekymringsløst dro de åra gjennom vannet, vippet fra side til side i kajakken og nærmest ønsket å falle i vannet. Etter noen formaninger og enkel inføring i padleteknikk fikk de svung på padlinga jeg ble begeistret over godt humør og flere kommentarer som: «Se hva jeg får til!»

Vi i Smøla kajakk takker for besøket og håper dette var starten på mange flotte øyeblikk i kajakk for samtlige av den herlige gjengen med unge speidere.

*Med vennlig hilsen
Kristine & Anders Hermstad
Smøla kajakk*

1814–2014. Avduking av minnesmerke.

Palmesøndag markerte vi grunnlovsjubileet ved å avduke en minneplate på veggen ved inngangen til Edøy gamle kirke. Kirken var hovedkirke for Smøla og Tustna i 1814. I den gamle kirken ble det holdt bededagsgudstjeneste for å velge valgmenn som videre skulle velge utsendinger til Eidsvoll.

Ordfører Roger Osen holdt en kort tale og avduket minneplaten umiddelbart før gudstjenesten. Karle Gjernes hadde detaljer fra valget som ble holdt i Edøy gamle kirke, og han fortalte om det under gudstjenesten. Kjente, kjære salmer, flere med nasjonalt preg, var med på å sette en fin ramme for gudstjenesten. Edvard Hoems nyskrevne bønner ble brukt, og både små og store hadde en god time i kirken denne minnedagen.

Speiderne deltok

Speiderne fikk en fin anledning til å vise fram de nye flaggene sine. De

tok oppstilling ute ved avdukingen, og de fikk også plass i koret under gudstjenesten. Det blåste godt denne formiddagen, og flaggene var ikke like lett å håndtere hele tiden. De foldet seg i hvert fall skikkelig ut, i tråd med speidernes sang:

*Fold deg ut, vårt frihetsmerke,
fagre norske flagg.
Under deg vi vokser sterke
frem til frihetsdag.
Under deg på fredens bane
vil vi stevne frem.
Under deg vår hedersfane,
slå for frihet, hjem.*

Speidere på badetur til Sandvannet i vindmølleparken den 3. juni.

Hvor ble de av?

Ja, hvor ble de av...? Alle som man kjente og vokste opp med? Det har jeg også undret meg over gjennom årene. Lever de eller?»Jeg lever i alle fall- i aller høyeste grad. Min livshistorie skal dere få og hvor ferden gikk etter at jeg ble voksen og forlot Smøla, kommer her:

Jeg heter Bertha Nordgaard, født Hannevik i 1935. Jeg vokste opp på Hestøya med mange søsken under krigsårene, gikk på 3 forskjellige skoler, den fjerde på Tustna og ble konfirmert i 1950 i Innsmøla kirke. Så var det å finne arbeid, ingen utdannelse, så det var å ta det som bød seg. Det ble Arnøya krabbefabrikk, en kald fornøyelse. Huttetu, frøs meg gjennom 4 vintrer, men jeg overlevde da med noen fattige kroner i lomma. Neste arbeidsfelt ble Kristiansund, og som mange andre Smølajenter ble jeg hushjelp i ca et halvt år hos en familie med to spinnville guttunger som jeg forsøkte å holde styr på, pluss at jeg lagde mat og vasket. Jeg var ingen mester i kokekunsten, så de hadde vel grunn til å klage, men de åt og holdt munn.

Heldigvis kom en baker og «reddet» meg, jeg fikk jobbe i baker Albert Gaardes filial på kaia i 5 år. I 1954 (mens jeg var hushjelp) møtte jeg kjærligheten, jeg ble «størtforelska» og det har holdt «gjennom årene». Bjørn var sjømann og ikke lenge etter måtte han reise ut og jeg ble alene i mange måneder. Da vi giftet oss i 1958 ble jeg også etter kort tid alene og da han endelig kom hjem fra sjøen begynte jeg å fundere over om jeg også skulle friste sjømannslivet. Det vekte en viss motstand, «det blir bare spetakkel med kvinnfolk om bord på båter» var argumentet. ...men da hadde de ikke regnet med meg!

Våren 1960 trumpet jeg gjennom min vilje og sammen reiste vi ut med en båt som het «Simona» Jeg fikk jobb som messejente og vi gikk i fart mellom Nederland, England, Skottland og Irland. Sjøsyk var jeg så snart skuta stakk nesa fra land, så det ble mye krabbemat. Vi var også en tur til Karibien og det var en spennende tid, vi fanga fisk som fløy opp på dekk...har dere laga baill av flyvefisk noen gang? Det har jeg. Så begynte en annen sjøsyke, jeg var gravid og vi mønstret da av båten på våren 1961. Og argumentet om at «kvinnfolk på båt betød spetakkel» var ettertrykkelig motbevist, 2 jenter og 40 mannfolk og jeg ble kompis med alle.

Vi fikk leilighet i Kristiansund og min mann dro igjen ut på sjøen. Vårt første barn var ventet i september, men alt blir ikke alltid som planlagt, allerede i juni meldte babyen sin ankomst, 3 måneder for tidlig ploppet det ut en liten miniatyr på en kilo. Hvordan skulle dette lille nøstet greie seg? «Kuvøse, nød-dåp og en velig usikker tid noen uker, ville han overleve?» Men, stor hyllest til teamet på Kristiansund sykehus, de klarte det med bravur og etter 2 måneder kunne jeg ta hjem en liten «mann» på 2,5 kilo. Det hører med til historien at på den tiden var han den minste som hadde overlevd med en så lav fødselsvekt.

Da Bjørn kom hjem utpå høsten og ville være hjemme for å se sin sønn vokse opp, var det lite med jobb å få i Kristiansund og vi valgte tilslutt å flytte til Gøteborg der min mann kunne få jobb som rørlegger. Vi skulle «gjøre svensker» av oss. Spennende syns jeg da, men det var før jeg oppdaget at det var vanskelig å komme «innpå» svenskene. Den første vinteren var ikke noe jeg lengter tilbake til. Så ensom har jeg nok aldri vært. Vi var 4 søstre som

bodde i samme gate i Kristiansund, her hadde jeg ingen.

Men da våren 1963 kom ble jeg kjent med noen jenter fra Kristiansund som alle jobbet som hushjelp i Gøteborg og livet ble så smått levelig igjen.

Jeg jobbet som dagmamma og sydde til folk samt at jeg tok på meg litt vasking for å kunne være hjemme med barna. Gutt nummer to kom i 1965. Barna vokste til og da den yngste var 12 år fikk jeg arbeid på et aldershjem, jeg trivdes veldig godt og ble der i 23 år til jeg gikk av med pensjon i 2000.

Familien har økt gjennom årene, 9 barnebarn, 4 oldebarn (det femte underveis) og alle bor innen 9 mils avstand fra Gøteborg. I alle år har vi reist hjem til Norge på ferie, vi har hytte på Årsundøya som vi flittig benytter. Vi reiser dit i mai og blir der i mange måneder, Smøla blir selvsagt ofte besøkt om sommeren. Sine røtter glemmer man ikke. Den tiden jeg bodde i Kristiansund gikk jeg ofte opp til Varden når været var klart. Da kunne jeg se mitt kjære Smøla som en grå, smal stripe og det var vel kimen til min hyllest til Smøla som dere kan lese her

Dette var min historie ..

En hyllest til Smøla/Hestøya

Når skyteppe letta og lufta e klar og havet ligg speilblankt og blått..
Hvis du bruke sansan og auan du har, kan du sjå nåkkå avlangt og grått..
For mæ e de finaste plassen på jord, ei øy, ho e flat som et låkk..
Her vaks æ opp me'n far og ho mor og en herlig og stor søskenflokk

Kvar gång når æ tenkje på heimøya mi så får hjerte en spesiell fart..
For ainne ho kanskje går aue forbi, en fluelort på Norges kart.
Dæm sei at da Gud skapte væla engang, så resta'n tå fengran te slutt....
Det her får bli Smøla med stein og med tang, hvis nånno vil bo så langt ut...

Og Smøla e krona på verket han skapt, e de rart æ syns ho e fin ?
Te holma og skjær har æ hjerte mitt tapt allerede i barndommen min.
Ja den første gången æ øya blei var æ ska sei dæ da va æ kje stor
Det føddes en munn te å mætte for'n far oppå loftet i senga na mor.

Den væla æ kom te va steinat og grå, det storma og bles og va kaldt.
Men æ kravla mæ opp og snart kuinn æ gå og tross fattigdom aldri æ svailt.
Men vinteren veik unna for sommar og sol og barfot i grase æ sprang..
Æ oppdaga blomster og hanin som gol og trygghet i bestefars fang.

Ja vinteren va hardhendt når havet det braut og aillt som va laust bergast inn
Ein dag så æ naboens naust når det flaut avsted for en hard vestavind.
Men når storhavet legg sæ og stillheita rår finns det nån steds ein finare plass?
Da glømme vi stormen som herja i går og eitt vindfullt og kaldt utedass.

Ja vinteren va å nåkka ainna einn storm når sny'n dala krittkvit og tett..
Forvandlinga da, ja den va heilt enorm som fortrolling det va, rett og slett.
Øya mi låg der som bomull på glas og holman fikk også en sleng..
Sny'n han låg breidd over nedvesna gras og skaren va sprø som marengs.

Når øya sto brud i si seinsommerdrakt, no høre æ hjerte mitt sòng..
Sto myra og berg i ei storslagen prakt kledd i lilla av blomstrandens løng..
Han som skapt Smøla av ræstan han ha, han må vel hatt nåkka gjømt..
Han må no ha hatt igjen meir enn han sa, for fargan dæm ha'n ikkje glømt.

Men når engan dæm blomstra frå møkkgjødsla jord og natur va pynta te fæst..
Og måsen la egg til vårt frukostbord, ja den tia den lika æ bæst..
Og lufta va full ut av dufta og støy og kveldssola brann som ei glo..
Vi sovna på låvin i soltørka høyr og vakna når hanin vår gol.

Ja, minnan e mange fra barndommens år de e den finaste skatten æ har.
Æ minnes presis som om de va i går i fantasien mange reisa æ tar.
Men sjøl om æ bor langt fra heimøya mi, så drar æ så ofte æ kainn-
Tebake dit barnsko'n æ trødde engang, til ei øy i ett kjært fedreland.

skrevet av Bertha Nordgaard (f. Hannasvik)

Stopper du når du møter et gravfølge?

I løpet av vårhalvåret har jeg forrettet i begravelser her på Smøla. Det har medført mange, lange kortesjer til gravstedene rundt i kommunen. Som bil nr. 2 i slike gravfølger, har jeg registrert svært ulik praksis hos møtende sjåfører.

Jeg har opplevd at noen, uavhengig av sjåførens alder og kulturell bakgrunn, - kjører straks ut til siden og stopper - setter ned farten, men kjører videre - passerer som om ingenting har forstyrrt deres vei - snakker uforstyrret videre i telefonen og kjører uoppmerksomt videre - foretar forbikjøringer for å komme foran bilene

Hvorfor tar ikke alle seg tid til å stoppe for å vise respekt for livet, døden og for dem som sørger? Ett minutt stillhet er ikke mye forlangt. Det er omtrent den tiden det tar før følget har passert.

For noen av oss er det en selvfølge. Vi er opplært til det fra vi var ganske små. Det sitter i kroppen. Vi blinker oss ut til siden og stopper straks vi ser bårebilen med følget bak.

Som lita speiderjente, lærte jeg at selv om vi gikk på fortauet, skulle vi stå stille, vende oss mot gravfølget og, hvis vi bar speiderdrakt, vise speiderhilsen med hånden mot pannen.

Er vanlig folkeskikk avleggs? Jeg tror ikke det. Ved å være hyggelig mot hverandre, gjør vi dagene bedre, og gleden over å være menneske blir tydeligere.

Jeg er klar over at i byer med stor trafikk, er det vanskelig å stoppe all trafikk. Men jeg husker hvor godt det gjorde da arbeiderne på et bygg i nærheten av Trefoldighetskirken i Oslo, tok av seg hjelmene og sto stille da bilen med min kjære onkel kjørte bort fra kirken en travel morgen for noen år siden.

Er det så stor trafikk her på Smøla at vi skaper kaos om vi stopper opp og viser avdøde den siste ære? Hva skjer med oss som mennesker den dagen vi ikke tar oss tid til å stoppe opp når vi skal begrave våre døde?

Hvorfor har vi så forskjellig praksis?

Er det kanskje slik at kjøreskolene ikke lenger fokuserer på vanlig folkeskikk og hvordan vi i trafikken mange ulike situasjoner skal vise hensyn?

Jeg tok en telefon til en av kjøreskolene i Kristiansund. De bekreftet at teoriundervisningen har endret seg. Teorikurs er ikke like vanlig som før. I dag leser den som skal kjøre opp det meste på egen hånd, går inn på nett og tester seg til prøven er bestått. Slik har de ingen garanti for at alt blir lest og lært like godt.

Hva sier så vegtrafikkloven?

§ 10. Fri veg

3. Trafikant må ikke hindre eller forstyrre gående i gruppe under tilsyn av leder, prosessjon, begravelsesfølge, militær kjøretøykolonne eller sivilforsvarskolonne.

Det er altså hjemlet i §10 i Vegtrafikkloven at en ikke skal hindre eller forstyrre begravelsesfølge.

Uansett lovtekst; kan vi ikke bestemme oss for at her på Smøla stopper vi i respekt når en av våre følges til graven? Jeg har mange ganger forsøkt å vise tegn til møtende trafikk for å signalisere at de bør stoppe. Når de ikke tar signalet, tenker jeg at her er det manglende kunnskap og oppdragelse som har skylden.

Min henstilling går til alle kjøreskolene. Fokuser på hva det betyr å vise hensyn og respekt i trafikken, også når vi på landeveien møter sorgens kortesjer.

Det er så lite som kreves av oss:

Vis hensyn! Stopp i respekt for livet og døden. Ta deg tid til å undres over dette livet som vi lever en liten stund her på jorda.

Vennlig hilsen
Gunn, prestevikaren

Min salme

Da kirkebladet ba meg velge «min salme», falt valget straks på «Alltid freidig når du går». Denne salmen møtte jeg første gang i søndagskolen. Siden blei den sun-

Alltid freidig når du går

get ofte i folkeskolen siste del av 40-tallet. Og fra 1950 var salmen en gjenganger i NRKs ønskekonserter. Også i 1. Sulitjelma Speidertropp blei salmen sunget på mange møter.

Slik blei denne salmen en del av min barndom og oppvekst. Og opp gjennom årene har i grunnen salmen også passet godt til mitt politiske ståsted.

- Halstein Spjelkavik

*Alltid freidig når du går
veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når
først ved verdens ende.*

*Aldri redd for mørkets makt!
Stjernene vil lyse;
med et Fader vår i pakt
skal du aldri gyse.*

*Kjemp for alt som du har kjær,
dø om så det gjelder!
Da er livet ei så søært,
døden ikke heller.*

Alterringen

Alterringen er i utgangspunktet et praktisk element som kom som et resultat av at det ble vanlig å knele ved nattverden.

Det er ingen teologiske tanker knyttet til selve det fysiske elementet. Å knele ved nattverden ble vanlig etter reformasjonen. Å knele kan være et uttrykk for ærbødighet, ydmykhet og hengivenhet. Dette føles rett og godt for mange.

Alterringen kan ha mange forskjellige former, men utgangspunktet for de fleste er – som ordet sier – en ring rundt alteret. Dette gjør at en kan få assosiasjoner til et gjerde rundt noe, og dermed og at stedet som er «inngjerdet» er noe spesielt.

Mange tenker at området innenfor ringen og foran alteret er et ekstra hellig sted, og vil derfor ikke føle det naturlig å bevege seg innenfor alterringen.

Fra halv til hel sirkel

Dette bygger ikke på en teologisk forståelse, men mer en menneskeskapt forståelse, eller trang til konkretisering av det hellige. Etter Bibelen er det ikke noe sted i kirkerommet som er mer hellig enn et annet.

Det er likevel knyttet noen tanker om symboler til alterringen. Ringen eller sirkelen er symbol på det perfekte, eller det evige, som kan gi assosiasjoner til himmelen. De fleste steder er sirkelen brutt, den halve sirkelen er ikke fullkommen, og kan stå som symbol for den kristne kirke på jorden. Den manglende halvdelen tenkes da på som Kristus, og at kirken ikke blir fullkommen før Kristi gjenkomst.

Våre gamle kirker

I de eldre kirkene er ofte korpartiet trukket tilbake fra kirkeskipet, eller er smalere enn hovedrommet på grunn av sakristier som er plassert på hver side. Dette gjør at korpartiet kan være trangt, og alterringen kan føles å stå i veien. Spesielt kan dette være tilfelle om en tenker å innføre praksis med framskutt alterbord, slik at presten kan stå bak alteret og mot menigheten. Dette kalles «versus populum». Fellesskapstanken i nattverdsmåltidet blir tydeligere på denne måten.

Hvis menigheten ønsker dette, bør en vurdere om det er mulig å plassere

alterbordet foran alterringen, eller at den endres eller fjernes.

Åpning foran i alterringen?

I mange tilfeller kunne det være en god idé å åpne ringen i front. Alteret er et symbol på Kristus. På denne måten står det ikke noe hinder mellom deg og Kristus. I tillegg vil dette lette muligheten for liturgen å bevege seg mer, og å bruke mer av korpartiet.

Nattverdshandlingen er en sentral del av gudstjenestelivet. Dette måltidet skal være tilgjengelig for alle, og det gjør tilgangen til alterringen sentral. Hvis det ikke er mulig å gjøre noen bygningstekniske grep for rullestolbrukere, bør nattverden deles ut på «gulvet», i kirkeskipet.

Våre «moderne» kirker

I de nyere kirkene er denne problemstillingen ofte ikke et tema. Alterringen er gjerne delt i fragmenter som er flyttbare. Dette gir en god fleksibilitet med tanke på mange forskjellige kulturelle uttrykk i kirken.

Som kirkebyggkonsulent mener jeg at alterringen skal være splittet og åpen på midten, slik at veien frem til alteret, som Kristussymbol, er fri.

Det er likevel noen kirker hvor alterringen er fast. Dette gjelder særlig en del kirker fra 60- og 70-tallet, hvor alterringen for eksempel er murt eller støpt som en del av gulvet. I mange tilfeller vil det være fornuftig å erstatte disse med nye, flyttbare elementer.

Hvis en ønsker å lage ny alterring, er det svært viktig å velge gode materialer og løsninger. Både unge og gamle kan trenge å støtte seg på den når de skal reise seg. Alterringen må derfor være stødig å støtte seg på. Det er også viktig å tenke gjennom hvor elementene skal plasseres når de ikke er i bruk. Det beste er at de har sin plass i rommet, for eksempel langs en vegg.

Godkjenning

Det er viktig å huske at for alle kirker, både «gamle» og «moderne» kirker, skal slike endringer i kirkerommets interiør godkjennes av biskopen. Er kirken vernet, er det riksantikvaren som er besluttende myndighet.

Skrevet av kirkebyggkonsulent

Ove Morgen Berge

Alterringen i Edøy gamle kirke.

Alterringen i Edøy kirke.

Alterringen i Hopen kirke.

Alterringen i Brattvær kirke.

En personlig sommerpreken

Denne sommeren er det 45 år siden jeg brøt opp fra et trygt lite øysamfunn på Nordvestlandet og reiste hjemmefra til storbyen Oslo og begynte på Kristelig gymnasium. Hver eneste sommer siden har jeg måttet vende tilbake til denne naturen og disse landskapene som fostret meg & formet meg i de første grunnleggende årene. Jeg legger ikke et eneste øyeblikk skjul på det at denne mektige naturen formelig elsker jeg. Jeg vedstår meg å ha et bortimot lidenskapelig lengtende forhold til Skaperverket, slik det møter meg akkurat her.

Først på reisen oppover; for jeg må reise sakte gjennom disse traktene: Valdresflya med Jotunheimen, Gjendesheim og Besseggen, ned til Vågå – over fjellet gamleveien til Lesja, nedover Romsdalen med Trollveggen... (Trollstigen og Geiranger må jeg ha med på tilbakereisen...) Så komme over holmer og skjær langs Atlanterhavsveien; for så, for min del, å komme helt ut mot storhavet...

Og så: Bare i noen uker å kunne sitte og suge inn storheten i alt det vakre Skaperverket som Gud har skjenket mennesket... I undring & beundring... å se solnedgangen ved midnatt... sola gå i havet i vest... og et par timer senere å se solen på ny stige opp i østerlide... Lyset & livet er så sterkt opplever jeg på denne tiden at det blir nesten synd å sove bort sommernatta... søvnen ligner for mye på døden...og derfor må bare livet ha råderetten...

Da kjenner jeg en helt spesiell følelse av at livet er godt! Livet er en fantastisk gave og jeg er bare et lite menneske i universet, men det er på en god måte... Skaperverket er så stort & overveldende...

Jeg er bare en bitteliten prikk i det hele... men akkurat det kjenner jeg godt... Som et lite menneske kan jeg innordne meg og finne min plass i naturen, og bli del i noe stort og godt. Blomsterprakten langs veikanten, fuglenes livskåte synging... Alt like praktfullt år etter år; Ja, alt

roper ut at Skaperen lever og at hans Ånd er i Skaperverket og stadig fornyer det.

Salme 8 uttrykker noe av den samme spenningen mellom det å være liten i det store Skaperverket og det å være noe stort noe som Menneske; Kronen på verket! «Når jeg ser himmelen, månen og stjernene», ja, jeg kunne føye til; fjord og fjell, holmer og skjær, hav som bære & blikkstilte gjenskape intet mindre enn selve Paradiset... da blir mennesket lite.

Men nettopp det lille mennesket er i Guds omsorg, og Salmisten stopper ikke med det; det lille mennesket ble satt lite lavere enn Gud... det blir ikke mindre enn skremmende underfullt på samme tid.

Mennesket er satt endog til å være herre over Skaperverket... Det er slik spenst & løft over salmeteksten, at det nesten kan ta pusten fra noen og enhver. Og når jeg tenker meg selv inn i Salmen; så blir jeg nesten svimmel, bortimot litt bluferdig; jeg er ikke helt vant til å la den sindige teologen i meg bli fortrent av mine egne erfaringer slik helt inn i det innerste personlige ved Skaperverket... Men jeg lar det stå til, så får det svimle litt for de av oss som våger spranget og som lar observatøren i oss miste taket...

Mange av oss er rett og slett vokst opp med å se verden i bilder. I dag kan du få så å si hele tilværelsen på skjerm. Det er mye flott ved alle de mulighetene dette gir, men der er også faremomenter. Veldig fort gjør det oss til et kresent publikum til selve livet. Den holdningen som får oss til å sitte på sidelinja hele tiden, uten å engasjere oss...uten å la oss rive med...begeistres...lovprise... Vi plasserer oss trygt på tribuneplass; alltid parat til å kritisere og å være bedrevitere ... for ikke å si bedregjørerere endog... enn alle andre...enda vi dermed aldri selv lar oss involvere eller risikere noe... for andre... Mer og mer ender slike liv med en evig rotering rundt seg

selv & sine egne kun...

Salme 8 har lovprisningen av Skaperen som tema. Grunnlaget for lovprisningen er kosmisk... Himmelen, måne, stjerner alt er Guds verk. Men fra det kosmiske går salmisten rett til det personlige; til mennesket. Og mennesket blir plassert i rollen som skaperverket sitt sentrum. Slik passer også salmen til kirken sitt miljøengasjement. «Alt er skapt av Gud og hører til hos Gud»...»Intet er vårt – alt er ditt»...

Samtidig er salmen litt kirkepolitisk ukorrekt. Det å være herre over Skaperverket kan lett bli misbrukt til utnytting og ødeleggelse av naturen. Historien viser oss at dette til fulle har skjedd. Men nettopp ordet «Herre» gir oss sjansen til å gå inn på dette ansvaret som følger med det å være herre. Salme 8 knytter Gud på en direkte måte til naturen. Gud er ikke først og fremst noe åndelig, men Skaperen av den fysiske verden som vi lever i og som vi er avhengige av. I noen kristne tradisjoner er det helst slik at Gud blir oppfattet som mektig & verdig lovprisning når han bryter naturlovene. Jo flere & større under en kan vise til, dess større blir Gud. I Salme 8 blir Skaperen hyllet, ikke fordi han bryter naturlovene, men fordi han utfolder seg i naturen. Det er bare å gå ut av døra, åpne sansene på vidt gap, så opplever vi Guds nærvær overalt og hele tiden...

Ordet for mennesket som blir brukt i salmen; «menneske og menneskebarn», er begge uttrykk for det jordiske og skrøpelige ved mennesket, det dødelige og forgjengelige; laget av og i slekt med jorden. Men desto større blir kontrasten når det blir løftet opp... nesten på nivå med Gud selv... Begynner vi å skimte evangeliet i Salmeteksten? Ofte blir kirken kritisert fordi vi snakker for lite om hvor stort & fint mennesket er; vi er for opptatt av mennesket som syndig. Salme 8 gir oss sjansen til å løfte fram mennesket som det største i

Skaperverket. Men det er ikke noe overmenneske som blir tegnet for oss. Tvert imot er det jord-mennesket; Adam som får livpusten pustet inn av Gud. Dersom Skaperen trekker sin Ånd tilbake er vi bare støv. Det er heller ikke det sterke & vellykkede mennesket som får ansvaret med å være herre over Skaperverket. Jordmennesket; vi alminnelige, dødelige er bærere av sykdom og skavanker og skrøpeligheter, alt som mennesket kan og må bære. Lovprisningen går uansett til Gud, ikke til oss; her er vi milevis og himmelvidt unna all jubelen som blir mennesket til del...

Til slutt: Ordet «Menneskesønn», som vi kjenner som en messiasstittel, ligger nær det mer nøytrale ordet som blir brukt her: «menneskebarn». Derfor synes jeg det er spennende å se Salme 8 i lys av Kristus-hendelsen ...det som hendte med Jesus. Da blir det lettere å forstå min egen følelse av å bli svimmel, når jeg i det bildet som blir tegnet av Mennesket i Salme 8, også skimter konturene av Kristus; Messias; den nye Adam. Han er også sårbar, bærer våre sykdommer & våre skrøpeligheter... blir oss lik i vår svakhet... fordi Kristus Jesus også er fullt og helt menneske... samtidig som han er Herre... alt er lagt under hans føtter... Jesus er tidvis Herre over naturen... når han gjør sine tegn... men han er utlevert til maktene og til andre mennesker; Han går i døden etter, å på trassig vis, ha forsonet seg med sin skjebne. Og samtidig forsikrer han oss om at det er Han som virkelig er forenet med den ene universelle Gud og har Ham som sin Far...

Det er godt å kjenne seg liten i Guds store Skaperverk. Det er godt fordi en ikke trenger å være Vårherre. Og når jeg oppdager den lille Gud har vist meg, ved å sette meg til herre over det Gud har gjort med sine hender, så blir jeg glad og ganske så redd. Tilliten fra Gud gir meg tro på at jeg er verd noe og at jeg har en plass i verden som bare jeg kan fylle. Og når jeg blir overveldet og engstelig ser jeg meg om

etter en som kan holde hånden min og lede meg skritt for skritt. Bildet som blir tegnet av mennesket er så fantastisk at jeg får problemer med å se meg selv i det. Det er på en måte mange nummer for stort. Men akkurat det gjør at jeg ser konturene av en annen i bildet av meg selv; jeg ser den nye adam; Menneskesønnen; Kristus; «vi skal seire ved å tape, vi skal dø og du skal skape i vårt liv ditt eget bilde, Jesus, livets grunn og kilde!» Amen!

av

sogneprest Sigmund Bernhard Kruse i
Hellemyr menighet, Kristiansand
Tekst: Salme 8,4-10

Smøla Kirkeblad distribueres gratis til alle husstander i kommunen, samt til abonnenter utenfor Smøla. Ønsker du å bidra til produksjon, trykking og distribusjon av Smøla Kirkeblad er vi svært takknemlig. Gaver mottas på kontonummer: 3936.09.20694. Alle gaver er viktig uansett størrelse.

Hilsen redaksjonen

Alterduk i Edøy kirke

Vi vil rette en stor takk til Synnøve Iversen for flott utført reparasjonsarbeid på alterduken i Edøy Kirke. Godt at det ennå finnes snille hjelpere.

Med vennlig hilsen
Edøy Menighetsråd v/Trine Soleim

Del dine bilder med oss!

Smøla Kirkeblad trenger bilder av det som skjer. Det kan være alt fra møter, arrangement og samlinger osv... Har du et bilde du vil dele med oss, så send det til oss på kirken@smola.kommune.no

- Cecilie Aspaas

NYTT FRA FELLESRÅDET

I møte i Fellesrådet 6. mai ble følgende tilsetninger vedtatt: 1. Hanne Wollan er tilsatt som renholder i Edøy gamle kirke i 2% stilling. 2. Mathias Rødahl er tilsatt som kirketjener/renholder i Hopen kirke i 15% stilling.

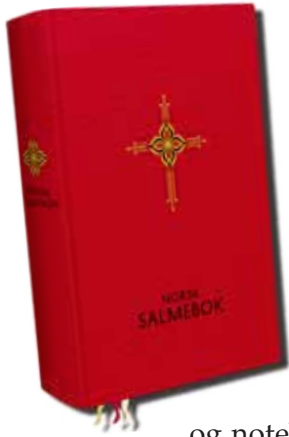
Vedlikeholdsplan for 2014 er vedtatt. Ressurser til utvendig vedlikehold på kirker nyttes til egenandel i forbindelse med stormskade på tak, Hopen kirke. Kirkeorgler utbedres/stemmes. Gjelder Edøy og Brattvær kirke. Midler er overført fra 2013.

Sommeråpen Edøy gamle kirke: I samarbeid med Gurisenteret er kirken åpen for besøk i perioden 22. juni til 17. august. Tidspunkt fra kl. 12.00 til 20.00.

Kirketjenerstilling i Edøy gamle er fortsatt ledig. Vi håper noen kan finne interesse i utføre dette arbeidet. Det er mulighet for arbeid på timebasis. Ta gjerne kontakt med kirkeverge for mer informasjon.

Vi har fra starten av juni hatt et etterslep på 1 uke på klipping av gravplasser. Dette er begrunnet i havari på utstyr samt uvanlig mange begravelser siden vi startet med klipping 6. mai. Dette er noe vi beklager. Ved bruk av mere ressurser håper vi å være i rute med klipping i slutten av juni.

- Kirkevergen

Nye salmebøker

Alle kirkene, unntatt Edøy gamle kirke, har nå tatt i bruk de nye salmebøkene. Hver kirke har gått til innkjøp av 60 eksemplar i denne omgangen. Vi håper selvfølgelig at det vil komme så mange til søndagenes gudstjenester at vi må utvide antallet ;)

Nye notebøker, både tradisjonelle koralbøker

og notebøker med besifring, er tilgjengelig for organisten.

Salmebøkene inneholder mange av de kjære og kjente salmene, men har også fått inn flere nye som vi etter hvert vil bruke og kanskje også bli glad i.

Salmekvelder

Utover høsten planlegger vi å møtes til salmekvelder. Vi skal synge

fra salmeboken. Nå har du mulighet til å ønske deg salmer og til å bli bedre kjent med salmeskatten. Vi vet at det er mange som liker å synge salmer og håper dette blir fine stunder i kirkene våre.

Kirkesang og nons

Allerede i juli starter vi med sang i Edøy gamle. Da synger vi fra de gamle salmebøkene. 6. og 27. juli kl.15.00 blir det sang- og salmestund i kirken. Etterpå kan vi gå til Gurisentret og spise nonsmat. Inviter gjerne med deg venner og kom til en trivelig stund på Edøya.

KIRKETJENERSTILLING I EDØY GAMLE KIRKE

Det er ledig stilling som kirketjener i Edøy gamle kirke.

Vennligst ta kontakt med kirkevergen for info på tlf 71 54 46 27 eller e-post: kirkvergen.smola@gmail.com

ÅPNINGSTIDER EDØY GAMLE KIRKE

Edøy gamle kirke har sommeråpent:

22. juni–17. august
kl. 12.00–20.00

Litt av det som skjer i sommer

29. juni

Gudstjeneste i Hopen kirke kl. 11. 00.
Sommeråpning på Rosvoll prestegård kl. 16.00.

6. juli

Kirkesang og nons.
Sang i Edøy gamle kirke kl. 15.00.
Guriseretret steller til med nonsmat.

13. juli

Gudstjeneste i Brattvær bedhus på Brattværet kl. 11.00. Skyss fra småbåthavna på Råket kl. 10.00.

20. juli

Gudstjeneste i Edøy kirke kl. 11.00

22. juli

Aktivitetsdag i Rosvoll prestegård kl. 14.00–17.00.

27. juli

Kirkesang og nons.
Sang i Edøy gamle kirke kl. 15.00.
Guriseretret steller til med nonsmat.

10. august

Gudstjeneste i Hopen kirke kl. 11.00.
50-årskonfirmantens festdag.

KAFFEKROKEN

© Hans Johan Sagrusten

Gudstjenester

4. s. i treenighetstiden 6. juli
INGEN GUDSTJENESTE

5. s. i treenighetstiden 13. juli
BRATTVÆR BEDEHUS KL. 11.00
Forenklet gudstjeneste ved Gunn Fagerlie Johannessen.

Aposteldagen 20. juli
EDØY KIRKE KL. 11.00
Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen.

7. s. i treenighetstiden 27. juli
HOPEN KIRKE KL. 11.00
Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen.

8. s. i treenighetstiden 3. august
INGEN GUDSTJENESTE

9. s. i treenighetstiden 10. august
HOPEN KIRKE KL. 11.00
Høymesse med nattverd ved ferievikar.
50 års konfirmantfest

10. s. i treenighetstiden 17. august
BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00
Høymesse med nattverd ved ferievikar.

11. s. i treenighetstiden 24. august
EDØY KIRKE KL. 11.00
Høymesse med nattverd ved ferievikar.

12. s. i treenighetstiden 31. august
INGEN GUDSTJENESTE

13. s. i treenighetstiden 7. sept.
BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00
Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen.
Presentasjon av konfirmanter

Vingårdssøndag 14. september
EDØY GAMLE KIRKE KL. 11.00
Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen.
Presentasjon av konfirmanter

15. s. i treenighetstiden 21. sept.
HOPEN KIRKE KL. 11.00
Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen.
Presentasjon av konfirmanter

16. s. i treenighetstiden 28. sept.
INGEN GUDSTJENESTE

Slekt skal følge slekters gang...

BRATTVÆR SOKN

Døpt:
20.04.14 Oda Roksvåg Stensø

Døde:
10.04.14 Asbjørn Roald Dyrnes
30.04.14 Per Bjarne Aasen
08.05.14 Edel Lind
10.05.14 Gunnhild Elise Nilsen

EDØY SOKN

Døde:
23.03.14 Solveig Hannasvik
12.05.14 Peggy Natalie Myklebust
09.06.14 Asbjørn Kjønneøy
13.06.14 Bjarne Edvard Fredly

HOPEN SOKN

Døde:
28.03.14 Inga Kristine Brevik
17.04.14 Jakob Sigfred Sivertsen
27.05.14 Ansgar Sigmund Pedersen
06.06.14 Torfinn Toralf Reiraa
06.06.14 Petter Andreas Edinsen

Årets konfirmanter

Bakerst. f.v: Ole Edvard Myrvooll, Bård Ingebrigt Kruse Stranden, Bjarne Andre Hatmosø Dyrnes, Hanne Iren Bjørneraas Hopen, Jonas Sørøy Rødahl, Ingrid Dalheim Iversen, Sylvia Gjostøl, Anders Olai Neerland Kruse.

Midterste rekke, f.v: Øystein Solheim, Henrik Dalheim Hagen, Eistein Andreas Skaget Brevik, Lisa Mari Røsand Flataukan, Ole Alexander Roksvåg, Stine Klinge Osen, Dag-Andre Solvoll Jota, Andrea Jacobsen Gulla, Prest Gunn Fagerlie Johannessen.

Foran. f.v: Randi Stannesøy, Anita Roksvåg Tysnes, Gunnhild Baadnes Holm, Jeanett Amalie Roksvåg Særher, Malin Elise Tømmernes, Lea Fabri, Ådne Pettersen Stensø, Johannes Olsen Munkli, Loanne Marie Maguy Rosset.

Ikke på bilde: Elin Marie Hakkebo